

Αθήνα, 14 Ιουνίου 2006

Αρ. Πρωτ. 1891/05 .2.3

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, κατά το άρθρο 103 παρ. 9 του Συντάγματος και το ν. 3094/2003, εξέτασε την αναφορά του κ. Ι.Σ. (αριθμ. Πρωτ. 1891/2-2-2005) και συντάσσει το παρόν πόρισμα, το οποίο γνωστοποιείται, διαβιβάζεται και κοινοποιείται αρμοδίως.

1. Ιστορικό της υπόθεσης

Στο Συνήγορο του Πολίτη περιήλθε η με Α.Π. 1891/2-2-05 αναφορά του κ. Ι.Σ., στην οποία εκφράζονται οι επιφυλάξεις του, σχετικά με τη νομιμότητα της αρ. 35/2004 απόφασης της Λιμενικής Αρχής Μύρινας Λήμνου, με την οποία του επιβλήθηκαν διοικητικές ποινές λόγω παράβασης κοινοτικής νομοθεσίας περί αλιείας.

Ειδικότερα, ο ανωτέρω πολίτης εκφράζει την ένστασή του σε ό,τι αφορά στη διατύπωση και εφαρμογή της διάταξης της περ. 1 α της παρ. 2 του άρθρου 9 του Ν. 2040/92, στην οποία ορίζεται ότι, οι παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν το ελάχιστο επιτρεπόμενο να αλιευθεί μέγεθος ψαριών, τιμωρούνται με χρηματικό πρόστιμο και **με αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας του κυβερνήτη** καθώς και της άδειας αλιείας του σκάφους με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση. Επιπλέον, αναφέρεται στη μεγάλη χρονική καθυστέρηση εξέτασης της προσφυγής του από το Συμβούλιο Αλιείας.

Συγκεκριμένα, στις 29-7-04 όργανο της ανωτέρω Λιμενικής Αρχής διαπίστωσε ότι ο αναφερόμενος **διενεργούσε υποβρύχια ερασιτεχνική αλιεία**, έχοντας αλιεύσει ένα άτομο του γένους των ροφοειδών μεγέθους 40 εκατοστών. Δεδομένου ότι ο με αρ. 1626/94 κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζει ως ελάχιστο να αλιευθεί μέγεθος για τα άτομα του συγκεκριμένου γένους (*Eriperhelus Spp*) τα 45 εκατοστά, συντάχθηκε η από 2-9-04 έκθεση βεβαίωσης παράβασης.

Η γραπτή απολογία του πολίτη κρίθηκε αβάσιμη και λαμβανομένων υπόψη των ισχυουσών διατάξεων, ο Λιμενάρχης Μύρινας με την αρ. 35/2004 απόφασή του επέβαλε στον κ. Ι.Σ. : α) πρόστιμο 600 ευρώ, β) αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας για χρονικό διάστημα 10 ημερών και γ) κατάσχεση του αλιεύματος.

Κατά της ανωτέρω απόφασης ο κ. Ι.Σ. υπέβαλε την με Α.Π. 186302/26-11-2004 προσφυγή του ενώπιον του Συμβουλίου Αλιείας, η οποία μέχρι σήμερα δεν έχει εξεταστεί.

2. Διαδικαστικές ενέργειες

Για τη διερεύνηση του κύριου σκέλους της υπόθεσης, που αφορά στην προσωρινή αφαίρεση της άδειας αλιείας, ο Συνήγορος του Πολίτη απέστειλε το με Α.Π. 1891/05/24-3-05 έγγραφο του στη Δ/νση Λιμενικής Αστυνομίας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας. Με το έγγραφο αυτό ζητούσε να πληροφορηθεί τις απόψεις του Υπουργείου, αφενός μεν για το αν ορθώς διατάχθηκε η προσωρινή αφαίρεση της άδειας αλιείας του κ. Ι.Σ., δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από σχετικό έγγραφο του Λιμεναρχείου Μύρινας, η δραστηριότητα του πολίτη δεν αφορούσε σε αλιεία με σκάφος αλλά σε υποβρύχια ερασιτεχνική αλιεία, αφετέρου δε τη βούληση του νομοθέτη επί της συγκεκριμένης διάταξης.

2
Η ανωτέρω Δ/ση του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας με το Α.Π. 2133.1.1/02/13-2-06 έγγραφό της διαβίβασε το έγγραφο του Συνηγόρου του Πολίτη στη Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Η Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας – τμήμα 2^ο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων απέστειλε στο Συνήγορο του Πολίτη το με Α.Π. 163510/3-4-06 απαντητικό έγγραφο.

3. Νομικό Πλαίσιο

Α. Το Π.Δ. 373/85 προβλέπει, εκτός των άλλων, τη δυνατότητα διενέργειας ερασιτεχνικής αλιείας με ψαροντούφεκο και επιπλέον ότι η ερασιτεχνική αλιεία διενεργείται σύμφωνα με τις κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν για την επαγγελματική αλιεία.

Β. Το άρθρο 323 του Γενικού Κανονισμού Λιμένα προβλέπει ότι οι ερασιτέχνες αλιείς πρέπει να εφοδιάζονται με ατομική αστυνομική ταυτότητα που εκδίδεται από τη Λιμενική Αρχή. Από την υποχρέωση εξαιρούνται οι ερασιτέχνες αλιείς που αλιεύουν με πετονιά ή καλάμι από την ξηρά.

Γ. Στις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 2040/1992 ορίζονται:

1. « Οι παραβάτες των διατάξεων των διαταγμάτων και αποφάσεων που εκδίδονται, σύμφωνα με τις παρ. 1,2,4,5 και 6 του άρθρου 10, τιμωρούνται με τις εξής διοικητικές ποινές:

α) Οι παραβάτες των διατάξεων που καθορίζουν το ελάχιστο επιτρεπόμενο να αλιευθεί μέγεθος (διαστάσεις, βάρος κλπ) ψαριών και άλλων υδροβίων οργανισμών, τιμωρούνται με πρόστιμο από διακόσιες χιλιάδες μέχρι ένα εκατομμύριο δραχμές και με αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας του κυβερνήτη, καθώς και της άδειας αλιείας του σκάφους με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση από τριάντα ημέρες μέχρι ένα χρόνο.»

2. « Κατά της απόφασης της επιβολής των κυρώσεων, που προβλέπονται από τις προηγούμενες παραγράφους, επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής στο Συμβούλιο Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την επίδοσή της. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται το άρθρο 14».

3. «Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβέρνησης, Οικονομικών και Γεωργίας μπορεί να συνιστώνται τριμελή Συμβούλια Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών (ΣΕΑΠ). Με το διάταγμα αυτό ορίζεται ο αριθμός, η έδρα και η περιφέρεια των Συμβουλίων αυτών.»

Κατά των αποφάσεων των ΣΕΑΠ ο ενδιαφερόμενος μπορεί μέσα σε τριάντα ημέρες από την επίδοσή της σ' αυτόν, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή στο Συμβούλιο Αλιείας, εφόσον επιβάλλεται πρόστιμο, σε όλες τις προβλεπόμενες περιπτώσεις, μεγαλύτερο του πενήντα τοις εκατό (50%) του προβλεπόμενου ανώτατου ορίου προστίμου

Μέχρι τη σύσταση και συγκρότηση των ΣΕΑΠ, οι αλιευτικές προσφυγές ασκούνται ενώπιον του Συμβουλίου Αλιείας και εκδικάζονται από αυτό.

Προσφυγές που εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στο Συμβούλιο Αλιείας και όσες άλλες υποβληθούν μέχρι την έκδοση του π. δ/τος που προβλέπεται στην παρ. 5 εκδικάζονται από τριμελείς ειδικές επιτροπές, που συνιστώνται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας και αποτελούνται από : α) ένα πάρεδρο

Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο αριθμός των επιτροπών και οι εισηγητές των υποθέσεων.

Η γραμματειακή υποστήριξη των επιτροπών αυτών εξασφαλίζεται από τη Δ/ση Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας».

Δ. Στις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 2 του Ν. 2690/99 «Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας» ορίζεται ότι : «2. Το διοικητικό όργανο, ανάλογα με την πρόβλεψη των σχετικών διατάξεων, είτε εξετάζει μόνο τη νομιμότητα της πράξης, οπότε και μπορεί να την ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει ή να απορρίψει την προσφυγή (ειδική διοικητική προσφυγή), είτε εξετάζει τόσο τη νομιμότητα της πράξης όσο και την ουσία της υπόθεσης, οπότε και μπορεί να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει ή να τροποποιήσει την πράξη ή να απορρίψει την προσφυγή (ενδικοφανής προσφυγή). Το αρμόδιο όργανο οφείλει να γνωστοποιήσει στον προσφεύγοντα την απόφαση του μέσα στην προθεσμία που τυχόν τάσσουν οι σχετικές διατάξεις, αλλιώς, στην περίπτωση μεν της ειδικής προσφυγής, το

αργότερο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, στην περίπτωση δε της ενδικοφανούς προσφυγής, το αργότερο μέσα σε τρεις (3) μήνες».

4. Η θέση της Διοίκησης

Η Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων διατυπώνει τις απόψεις της επί της εξεταζόμενης αναφοράς, ως ακολούθως:

Στη διάταξη του άρθρου 9 παρ.2 του Ν. 2040/92 ορίζεται ότι, οι παραβάτες των διατάξεων (εθνικών και κοινοτικών) που καθορίζουν το ελάχιστο επιτρεπόμενο να αλιευθεί μέγεθος ψαριών ή άλλων υδροβίων οργανισμών, τιμωρούνται με χρηματικό πρόστιμο και με αφαίρεση της ατομικής άδειας του κυβερνήτη καθώς και της άδειας αλιείας του σκάφους με το οποίο πραγματοποιήθηκε η παράβαση από 30 ημέρες μέχρι ένα χρόνο.

Με γνώμονα το βασικό στόχο του τομέα αλιείας σε εθνικό και ευρωπαϊκό (κοινοτικό) επίπεδο που είναι η διασφάλιση της βιώσιμης εκμετάλλευσης και της προστασίας των αποθεμάτων ψαριών και λοιπών υδροβίων οργανισμών, θεσπίζονται και ισχύουν αλιευτικές διατάξεις. Αυτές α) ρυθμίζουν τη διενέργεια της αλιείας (χρονικές, τοπικές ρυθμίσεις, μέθοδοι και εργαλεία, ελάχιστο αλιευόμενο μέγεθος, χορήγηση άδειας σκάφους κ.α.) και β) επιβάλλουν κυρώσεις για παράβαση των ανωτέρω ρυθμίσεων σε όσους και με οποιοδήποτε μέσο διενεργούν παράνομη αλιεία.

Στην τελευταία περίπτωση, το πνεύμα του νομοθέτη, είναι τόσο η επιβολή χρηματικού προστίμου όσο και η επιβολή κύρωσης και στον «αλιέα» όσο και στο «α/κ σκάφος» που συμμετείχε στην παράνομη αλιεία. Συγκεκριμένα, επιβάλλονται σωρευτικά ποινές τόσο στον αλιέα όσο και στο σκάφος, εφόσον αυτό χρησιμοποιήθηκε ως μέσο για την τέλεση της παράνομης αλιείας, ώστε η υπόψη διάταξη να έχει ισχυρό αποτρεπτικό χαρακτήρα και να επιτυγχάνονται οι στόχοι της προστασίας και αειφορίας των αποθεμάτων των υδροβίων πόρων. Σε κάθε άλλη περίπτωση η πλημμελής αντιμετώπιση του προβλήματος (μη επιβολή ποινής σε μια άδεια ατομική ή σκάφους) περιορίζει τους ως άνω στόχους καθόσον δημιουργεί στους παράνομους αλιείς το αίσθημα της «ατιμωρησίας».

Διευκρινίζεται δε, ότι στο πλαίσιο της ισχύουσας νομοθεσίας α) το δικαίωμα της αλιείας είτε για βιοπορισμό είτε για ψυχαγωγία παρέχεται με σχετική αδειοδότηση και σε «άτομο» και σε «σκάφος» β) υπάρχουν μέθοδοι/τρόπος αλιείας συγκεκριμένων υδροβίων ειδών που χρησιμοποιούνται είτε στην επαγγελματική είτε στην ερασιτεχνική αλιεία που δεν απαιτούν τη χρήση «σκάφους».

Πλην όμως σε κάθε περίπτωση παράβασης ισχυουσών διατάξεων, ο επί της ουσίας υπεύθυνος της παράβασης είναι ο «αλιέας», για το λόγο αυτό προβλέπεται και επιβάλλεται η αφαίρεση των σχετικών αδειών.

Οι κυρώσεις που επιβάλλονται στο πλαίσιο του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 2040/92, αφορούν στο σύνολο των διαταγμάτων του άρθρου 10 του Ν.Δ. 420/70 «Αλιευτικός Κώδικας», όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 3 του Ν. 1740/87 και αναφέρονται σε κάθε αλιευτική παράβαση που έχει βεβαιωθεί είτε σε επαγγελματία αλιέα είτε σε ερασιτέχνη.

Για το λόγο αυτό αναφέρεται η επιβολή κυρώσεων στον «κυβερνήτη» που στην περίπτωση των ερασιτεχνών αλιέων που δεν αλιεύουν με τη χρήση σκάφους δεν ταυτίζεται με την έννοια του κατόχου ή κυβερνήτη σκάφους, αλλά είναι ο αλιέας που συμμετείχε και ευθύνεται για την παράβαση της αλιευτικής νομοθεσίας και στο πλωτό μέσο που συμμετείχε στην παράνομη αλιεία (ανάλογα με τη μέθοδο αλιείας, το σκάφος μπορεί και να μην έχει χρησιμοποιηθεί).

Έχοντας υπόψη το άρθρο 1 του Π.Δ. 373/85, σύμφωνα με το οποίο για την ερασιτεχνική αλιεία ισχύουν οι κανονιστικές διατάξεις της επαγγελματικής αλιείας, στις περιπτώσεις της παράνομης αλιείας από ερασιτέχνες αλιείς η εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 2040/92, είναι κατά την άποψη της υπηρεσίας, η αντίστοιχη με αυτήν για τους επαγγελματίες, ήτοι, επιβάλλεται χρηματικό πρόστιμο, αφαίρεση της άδειας αλιείας του «κυβερνήτη» που στην προκειμένη περίπτωση ταυτίζεται με τον διενεργούντα την παράνομη αλιεία «ερασιτέχνη αλιέα» ή την αφαίρεση της άδειας και του «α/κ σκάφους», εφόσον υφίσταται.

Πέραν όλων των ανωτέρω, **η Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας αναγνωρίζει ότι υπάρχει «κενό νόμου» στη διατύπωση του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 2040/92** για όλες τις περιπτώσεις

παράνομης αλιείας – επαγγελματικής ή ερασιτεχνικής- που διενεργείται χωρίς τη χρήση α/κ σκάφους, αφού δεν ορίζεται σαφώς ότι, τιμωρείται με την αφαίρεση της ατομικής άδειας αλιείας εκείνος ο οποίος διενεργεί την παράνομη αλιεία (επαγγελματική ή ερασιτεχνική), ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι «κυβερνήτης α/κ σκάφους».

Καταλήγοντας, αναφέρεται ότι, η προσφυγή που έχει καταθέσει ο κ. Ι.Σ. ενώπιον του Συμβουλίου Αλιείας από το **Νοέμβριο 2004**, δεν έχει ακόμη εξεταστεί.

5. Κρίσιμα σημεία

1. Η ύπαρξη νομοθετικού κενού, όπως αυτό προκύπτει από τις ισχύουσες διατάξεις.
2. Η εκκρεμότητα εξέτασης ενώπιον του Συμβουλίου Αλιείας ή της Επιτροπής Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών 1.400 προσφυγών, οι οποίες έχουν υποβληθεί από το 1994 έως το 2005.
Σχετικό είναι το από 7-10-05 έγγραφο ερώτημα της Δ/σης Θαλάσσιας Αλιείας προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη διαδικασία εκδίκασης αλιευτικών προσφυγών στο Συμβούλιο Αλιείας.

6. Διαπιστώσεις

Εν όψει των όσων αναλυτικά εξετάθησαν ανωτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη διαπιστώνει :

- την αναγκαιότητα κάλυψης με νομοθετική ρύθμιση του «κενού νόμου» της παρ. 2.1 του άρθρου 9 του Ν. 2040/92, έτσι ώστε να μην επιδέχεται αμφισβητήσεως και να μην υπάρχει ανάγκη ερμηνείας του όρου «κυβερνήτης». Αντίθετα, λαμβανομένου υπόψη του σκεπτικού που έχει αναπτυχθεί από την αρμόδια Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας και το οποίο μας βρίσκει απόλυτα σύμφωνους, θα πρέπει να ορίζεται ρητά ότι, τιμωρείται εκείνος που διενεργεί παράνομη αλιεία είτε είναι επαγγελματίας αλιείας ή ερασιτέχνης, είτε διαθέτει και χρησιμοποιεί για την παράνομη αλιεία «α/κ σκάφος» ή όχι.

Εκτιμούμε και ενισχύουμε την άποψη ότι, η συγκεκριμένη διάταξη θα πρέπει να έχει ισχυρό αποτρεπτικό χαρακτήρα για την τέλεση παράνομης αλιείας, ώστε να επιτυγχάνονται οι στόχοι της προστασίας και της αειφορίας των υδροβίων πόρων και να διασφαλίζεται η βιώσιμη εκμετάλλευση και η προστασία των αποθεμάτων ψαριών και λοιπών υδροβίων οργανισμών.

- το γεγονός ότι, δεν έχει εκδοθεί το κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 2.5 του Ν. 2040/92 Προεδρικό Διάταγμα, με αποτέλεσμα να μην έχουν συσταθεί και λειτουργήσει τα τριμελή Συμβούλια Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών (ΣΕΑΠ), τα οποία ορίζεται να έχουν ως έργο την εκδίκαση σε πρώτο βαθμό των προσφυγών κατά αποφάσεων που επιβάλλουν χρηματικές ποινές για αλιευτικές παραβάσεις του ν.δ. 420/1970 και του ν. 1740/1987.

- την εκτεταμένη χρονική καθυστέρηση στην εκδίκαση των ενδικοφανών προσφυγών που εκκρεμούν επί μακρόν στο Συμβούλιο Αλιείας ή στην Επιτροπή Εκδίκασης Αλιευτικών Προσφυγών. Η κατάσταση αυτή αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα κακοδιοίκησης, δυσλειτουργίας της διοίκησης και μη τήρησης της νομιμότητας

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 25 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, το αρμόδιο όργανο οφείλει στην περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής να γνωστοποιήσει στον προσφεύγοντα την απόφασή του το αργότερο μέσα σε 3 μήνες.

Πέραν αυτού, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και νομολογία, δεν πρέπει να γίνεται υπέρβαση των ενδεικτικών προθεσμιών πέρα από εύλογα χρονικά όρια, δεδομένου ότι, και όταν οι σχετικές διατάξεις δεν τάσσουν προθεσμία, το διοικητικό όργανο πρέπει να ασκήσει τις αρμοδιότητές του μέσα σε εύλογο χρόνο.

Επίσης, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 63 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε περίπτωση που παρέλθει η προθεσμία που τυχόν τάσσει ειδικώς ο νόμος προς έκδοση απόφασης για ενδικοφανή προσφυγή ή, σε περίπτωση που δεν τάσσει τέτοια προθεσμία, αν παρέλθει άπρακτο τρίμηνο από την άσκησή της, το ένδικο βοήθημα της προσφυγής ασκείται κατά της τεκμαιρόμενης από την πάροδο της προθεσμίας, απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής.

Με δεδομένο ότι εκκρεμεί η εξέταση ενός εξαιρετικά μεγάλου αριθμού προσφυγών, για κάποιες δε από αυτές η υποβολή τους ανατρέχει σε χρόνο πλέον της δεκαετίας, κρίνουμε ότι αυτό συνιστά γεγονός που αντιβαίνει στην αρχή της χρηστής διοίκησης που πρέπει να διέπει τη διοικητική δράση. Εξάλλου, στην περίπτωση αυτή αποδυναμώνεται το δικαίωμα «του αναφέρεσθαι», όπως αυτό κατοχυρώνεται συνταγματικά (άρθρο 10 Σ).

Ακόμη, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι, τα μέσα προστασίας του πολίτη που προβλέπονται με την άσκηση ενδικοφανών προσφυγών αποτελούν ένα ξεχωριστό πλαίσιο το οποίο δεν πρέπει να αγνοείται από τη διοίκηση με το πρόσχημα της δυνατότητας επίλυσης της διαφοράς από τα δικαστήρια.

7. Προτάσεις

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

7.1. Ο Συνήγορος του Πολίτη, με βάση τις ανωτέρω διαπιστώσεις, θα σας παρακαλούσε, να εξετάσετε τη δυνατότητα τροποποίησης της διάταξης της παρ. 2.1.α του άρθρου 9 του Ν. 2040/92, καθώς επίσης να αξιοποιήσετε τη δυνατότητα έκδοσης του Π. Δ/τος που ορίζεται στην παρ. 2.5 του άρθρου 9 του Ν. 2040/92, για την κάλυψη του ως άνω νομοθετικού κενού και για τη σύσταση και λειτουργία των τριμελών ΣΕΑΠ, αντίστοιχα.

Ακόμη, εκτιμάται ότι, με τη δική σας παρέμβαση, θα πρέπει οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου σας να προβούν, το ταχύτερο δυνατόν, σε εξεύρεση λύσης επί του θέματος της εκδίκασης των εκκρεμουσών ενδικοφανών προσφυγών.

7.2 Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, ο Συνήγορος του Πολίτη παρακαλεί, κατά το άρθρο 4 παρ. 6 του ν. 3094/2003 να παράσχετε πλήρη, σαφή και αιτιολογημένη απάντηση στα ως άνω διαλαμβανόμενα εντός τριάντα (30) ημερών από λήψεως του παρόντος.

Με τιμή

Καλλιόπη Σπανού
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Πληροφορίες :
Π. Πετροπανάγου - τηλ. : 210-7289757

Γνωστοποίηση

Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
κ. Ευάγγελο Μπασιάκο
Αχαρνών 2
101 76 Αθήνα

Κοινοποίηση

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Γεν. Δ/ση Αλιείας
Δ/ση Θαλάσσιας Αλιείας
Τμήμα 2^ο
Λ. Συγγρού 150
176 71 Αθήνα

Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας
Κλάδος Λιμενικής Αστυνομίας
Δ/ση Λιμενικής Αστυνομίας
Τμήμα Γ' (Αλιείας)
Γρηγ. Λαμπράκη
185 35 Πειραιάς